

OPEN DEUR

Binnenkijken bij
Marilyn Smith.

TEKST: THIJS DEMEULEMEESTER
FOTO: ANNICK VERNIMMEN

'Als we nu niet toehappen, zullen we levenslang spijt hebben, dachten we. Dit huis was een buitenkansje', zegt Marilyn Smith. De Gentse botste samen met haar man op een vroege realisatie van architect Geo Bontinck: de modernistische woning 'Biekorf' uit 1930-1931. 'Typisch voor Bontincks werk uit die tijd is het gebruik van glas-in-lood, beton en baksteen met schaduwvoegen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben hier Duitsers verbleven. Ze hebben ook een verdieping en een trap toegevoegd aan de woning. Boven hadden ze zelfs een kamer gedecoreerd in Vlaamse stijl, met deuren in houtsnijwerk en valse plafondbalken.'

'Voor de restauratie en renovatie werkten we samen met Wouter Callebaut van Callebaut Architecten. Op basis van de teruggevonden originele plannen uit het stadsarchief draaide hij de klok terug naar het oorspronkelijke ontwerp, maar wel met hedendaags comfort.'

Het huis staat in het Gentse Miljoenenkwartier, gebouwd na de wereldtentoonstelling in 1913. De woningen in de eerste gordel rond het park zijn van de gevestigde architecten uit die tijd. De gordel errond was voor de beloftevolle namen, zoals Bontinck. Die familie is al drie generaties actief in architectuur, met onder meer de Gentse RYT-toren en de Ghelamco Arena en op haar palmares.

Trappenhuis 'Het grote raam in de traphal is vervangen, maar de grafische indeling verwijst nog helemaal naar het originele ontwerp van Geo Bontinck. De trap zelf had oorspronkelijk platte houten spijlen, die wat te aanwezig waren. Dus zijn die weggepleisterd tot boven. Het bovenste deel van de trap is een toevoeging van de Duitsers tijdens WO II.'

Steen 'De lay-out van de woning is dezelfde gebleven. Maar de jarennegentigeranda met pvc-ramen hebben we vervangen door een overdekt terras, zoals in het originele ontwerp. De stenen voor het trapje hebben we een voor een moeten afkappen om ze te kunnen recupereren. De stenen zijn ooit gemaakt in een genummerde mal, dus nagenoeg onbetaalbaar om nieuw na te maken.'

Bij 'Aan de voordeur staat in bronzen letters 'Biekorf', de naam die het huis kreeg. In het ijzeren hek is ook een bij verwerkt. De reden ken ik niet. Bontinck was een poëet, maar de naam kan ook verwijzen naar de Duitse Luftwaffe die hier gestationeerd was. Het huis als een figuurlijke bijenkorf voor hun rondvliegend materieel?'

Interbellum 'De Bauhaus-affiche hadden we al tien jaar vóór we het huis kochten. Om maar te zeggen: we hebben iets met die periode, waar esthetiek en functionaliteit samenvielen in architectuur, design en grafische vormgeving.'

Extra fijn 'In de eetkamer zijn de radiatorkasten in exotisch hout nog authentiek, net als de marmeren vensterbanken. De ramen zijn vervangen door stalen exemplaren met superfijne profielen: een uitdaging.'

Gebuisd 'Ook de Cesca-buisstoel van architect Marcel Breuer, ontworpen in 1928, komt uit dezelfde tijd als het huis. De kleur van het vlechtwerk komt terug in de trapbekleding. Af en toe zit ik hier even om van de architectuur in de hal te genieten.'

Belgisch 'In het huis zijn heel wat Belgische marmersoorten gebruikt, zoals 'rouge belge' en 'noir de mazy'. Maar in de hall liggen groenige tegels in Italiaans 'verde alpi'-marmer. Die zijn volledig gerestaureerd en hier en daar vervangen.'

Case Study 'Op de eettafel van de Franse architect en ontwerper Jean Prouvé ligt een boek over de Case Study Houses, een naoorlogs programma waarbij architecten als Richard Neutra, Charles en Ray Eames en Pierre Koenig efficiënte woningen ontwierpen voor teruggekeerde soldaten. Dat was ons andere wilde plan als we onze droomwoning niet zouden vinden: zelf een langwerpige 'Case Study'-paviljoenwoning bouwen op een mooi perceel.'

Zoektocht 'Samen met de architect gingen we op zoek naar losse interieurelementen die passen bij de huisstijl, zoals de stoelen van Jean Prouvé, de verlichting of de Berker-schakelaars: een oud Bauhaus-model, opnieuw gefabriceerd conform de nieuwe normen.'